

Здоровити мене Володимир

Антонівич. Не тише воєн Т.В.О.В. 11 р.

Григорій Григорій Микодієвич.

Уродився в лютого 1922 р. с. Озірному

Волчанського району Київської області.

Я потрапив в маленьку сім'ю у "Сільські справи"

запрошується до створення книги

історіальн. спомини батька. Я вже старий,

але ^{наскільки} ^{по} ^{не} ^{можу} забути того страш-

ного суду, що відбувався з 1932 на

1933 р. Володимир Антонівич тратив ба-

гато тисяч ^{на} ^{посудман} ^з ^{гра} ^{бач} ³³ ^{річ}

волосні підняття, по зрештою по розходився

вогач-слюзи. Я остався у 1933 р. брудною

сиротою, таке вголомі гора самознайомі

Антоні було зрештою сироті. Вас було у

сім'ї дев'ять душ, одна старша сестра

вийшла замуж, дві сироти, то ^{лишився}

я остався один ^в ^{батько} ^в ^{хаті}, то

добре, що була сім'я: покійна мати любила

сидити ^у ^{кріп} ^{зелену} ^{кубину} ^{татарку} ^у ^{вуз}

і ^в ^{такий} ^{суп} ^{варив} ^з ^{жиром} ^а ^{весною} ^{як}

дожив сім'я ^з ^{жиром}, то ходив далеко по городках